Sygn. akt: **D 3/2019**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Artur Warych**

Sędziowie: radca prawny **Joanna Kłos-Czerwińska - sprawozdawca**
radca prawny **Ewa Piórecka**

Protokolant: aplikant radcowski Marcin Niedbała

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego dr **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r.,

sprawy radcy prawnego (…), urodzonego dnia (…)r. w (…), syna (…) i (…), zamieszkałego (…)
obwinionego o to, że:

w okresie od dnia (…) roku do (…)roku, daty dziennej nieustalonej w (…), woj. (…)działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekroczył swoje uprawnienia jako (…), w ten sposób, że nie mając podstawy prawnej sporządził dokument o nazwie „(…)-(…)" nr (…) opatrzony datą (…)r., w którym poświadczył nieprawdę w zakresie sprostowania wartości nieruchomości będącej przedmiotem darowizny ujętej w (…), zmieniając wartość działki z kwoty (…)zł na kwotę (…)zł oraz zmieniając treść paragrafu (…) aktu o (…) poprzez zobowiązanie (…)do uiszczenia należnego podatku od darowizny, czym działał na szkodę

interesu prywatnego (…)i (…)oraz interesu publicznego zaniżając należną (…)kwotę podatku z tytułu, darowizny i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (…)w (…) z siedzibą w (…) z dnia (…)r.. w sprawie sygn. akt. (…)

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

I. uznaje obwinionego radcę prawnego (…)**winnym tego, że:**

w okresie od dnia (…) roku do (…) roku, daty dziennej nieustalonej w (…), woj. (…) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekroczył swoje uprawnienia jako (…), w ten sposób, że nie mając podstawy prawnej sporządził dokument o nazwie „(…)-(…)" nr (…) opatrzony datą (…)r., w którym poświadczył nieprawdę w zakresie sprostowania wartości nieruchomości będącej przedmiotem darowizny ujętej w (…), zmieniając wartość działki z kwoty (…)zł na kwotę (…)zł oraz zmieniając treść paragrafu (…) aktu o nr rep. (…)poprzez zobowiązanie (…) do uiszczenia należnego podatku od darowizny, czym działał na szkodę interesu prywatnego (…)i (…)oraz interesu publicznego zaniżając należną (…)kwotę podatku z tytułu, darowizny i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (…)w (…) z siedzibą w (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt. (…)

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego kwalifikując czyn jako określony w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

II. Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza karę pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego;

III. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców

Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1312,50 zł (słownie: tysiąc trzysta dwanaście złotych pięćdziesiąt groszy).

Przewodniczący	Członkowie	
Artur Warych	Joanna Kłos-Czerwińska	Ewa Piórecka

UZASADNIENIE

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w (…) z dnia (…)r. przekazujące wg właściwości pismo (…) z dnia (…) r. znak: (…) wskazujące o toczącym się wobec radcy prawnego (…)postępowaniem karnym o czyn z art. 231 § 2 kk w zb z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przed Sądem Rejonowym (…)w (…)o sygn. akt: (…).

Postanowieniem z dnia (…)r. sygn. akt RD-(…) Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Pranych w Lublinie wszczął dochodzenie w sprawie podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego (…)określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 1 i art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W toku przeprowadzonego w sprawie dochodzenia, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Rzecznik Dyscyplinarny wydał w dniu (…)r. postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu (…).

Radca prawny (…)nie stawił się na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…) r., z dnia (…)r., z dnia (…)r., z dnia (…)r., z dnia (…)r. celem złożenie wyjaśnień w przedmiotowej sprawie.

Odpis postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…)r. o przedstawieniu zarzutów zostało doręczone radcy prawnemu (…)w dniu (…)r.

Rzecznik Dyscyplinarny z uwagi na podjęcie w dniu (…). przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie Uchwały Nr 498/X/2017 na mocy, której Rada stwierdziła wygaśnięcie Uchwały Nr 909/VII/2010 Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w sprawie zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego (…)złożył w dniu (…)r. wniosek do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego (…).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia (…)r. sygn. akt: (…)orzekł o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych radcy prawnego (…)z uwagi na toczące się postępowanie dyscyplinarne.

Rzecznik Dyscyplinarny postanowieniem z dnia (…) r. zamknął dochodzenie w przedmiotowej sprawie.

Następnie Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie wniosek o ukaranie z dnia (…)r. radcy prawnego (…) zarzucając mu, że w okresie od dnia (…) roku do (…)roku, daty dziennej

nieustalonej w (…), woj. (…) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekroczył swoje uprawnienia jako (…), w ten sposób, że nie mając podstawy prawnej sporządził dokument o nazwie „(…)— (…)" nr (…)opatrzony datą (…)r., w którym poświadczył nieprawdę w zakresie sprostowania wartości nieruchomości będącej przedmiotem darowizny ujętej w akcie notarialnym, zmieniając wartość działki z kwoty (…)zł na kwotę (…)zł oraz zmieniając treść paragrafu (…)aktu o nr rep. (…)poprzez zobowiązanie (…) do uiszczenia należnego podatku od darowizny, czym działał na szkodę interesu prywatnego (…)i (…) oraz interesu publicznego zaniżając należną (…)kwotę podatku z tytułu darowizny i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 231 § 2k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w z. z art. 11 § 2 k.k. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (…)w(…)z siedzibą w (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt. (…)tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na rozprawie w dniu (…) r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym na którą stawił się Obwiniony, Rzecznik Dyscyplinarny podtrzymał wniosek o ukaranie. Ponadto Obwiniony wniósł o dołączenie w poczet materiału dowodowego wyroku Sądu Rejonowego I Wydziału Cywilnego o zobowiązaniu Pani (…)do zwrotu uiszczonego przez niego podatku od darowizny oraz skierował wniosek o wyłączenie sędziego Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia (…)r. postanowił nie uwzględnić wniosku Obwinionego radcy prawnego (…)o wyłączenie od rozpoznania sprawy radcy prawnego (…)-przewodniczącego składu orzekającego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Na rozprawie w dniu (…)r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym, na którą Obwiniony na stawił się Przewodniczący stwierdził, iż w aktach sprawy znajduję się wniosek Obwinionego o odroczenie rozprawy z uwagi na konieczność ustanowienia obrońcy z wyboru lub obrońcy z urzędu i z uwagi, iż wniosek ten obaczony był brakami formalnymi w postaci niewykazania okoliczności uzasadniających w/w wniosek postanowił wezwać Obwinionego i zakreślił mu 7-dniowy termin na uzupełnienie braków pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny.

Zarządzeniem z dnia (…)r. Przewodniczący składu orzekającego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego uznał za bezskuteczny wniosek Obwinionego radcy prawnego (…)o ustanowienie obrońcy z urzędu i pozostawił wniosek bez nadania mu dalszego biegu w aktach sprawy.

Na rozprawie w dniu (…)r na której Obwiniony nie stawił się, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał wniosek o ukaranie radcy prawnego (…)skierowany do Sądu przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Dokonując analizy przedmiotowej sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, iż zarzut popełnienia deliktu dyscyplinarnego stawiany radcy prawnemu (…)polegający na tym, że w okresie od dnia (…)roku do (…)roku, daty dziennej nieustalonej w (…), woj. (…) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekroczył swoje uprawnienia jako (…), w ten sposób, że nie mając podstawy prawnej sporządził dokument o nazwie „(…)—(…)" nr (…)opatrzony datą (…)r., w którym poświadczył nieprawdę w zakresie sprostowania wartości nieruchomości będącej przedmiotem darowizny ujętej w akcie notarialnym, zmieniając wartość działki z kwoty (…)zł na kwotę (…)zł oraz zmieniając treść paragrafu (…) aktu o nr rep. (…)poprzez zobowiązanie (…)do uiszczenia należnego podatku od darowizny, czym działał na szkodę interesu prywatnego (…) i (…)oraz interesu publicznego zaniżając należną kwotę podatku z tytułu darowizny i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 231 § 2k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w z. z art. 11 § 2k.k. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (…) w (…) z siedzibą w (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt. (…) tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego jest zasadny i znajduje oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod rozwagę treść dokumentów dopuszczonych jako dowód w sprawie, dał wiarę tym dokumentom, bowiem nie znalazł podstaw by kwestionować ich wiarygodność. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że w ramach przeprowadzonego w sprawie postępowania zostały zbadane wszystkie okoliczności warunkujące prawidłową ocenę przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej Obwinionego.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

W świetle art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Rady Prawnego (stanowiący załącznik do uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

Przedstawiciele zawodów posiadających kodeksy etyki zawodowej są obowiązani

dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, w pozazawodowej działalności publicznej oraz w życiu prywatnym. Obowiązek ten oznacza unikanie wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności zawodu.

Dbanie o godność zawodu jest jednym z podstawowych obowiązków każdego radcy prawnego. Decydując się na wykonywanie zawodu radcy prawnego, a więc zawodu wiążącego się z zaufaniem publicznym, radca prawny przyjmuje na siebie obowiązek szczególnej dbałości o godność tego zawodu. Chodzi tu o należyte i staranne, zgodne z zasadami etyki wykonywanie wszelkich czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej, ale także prawidłowe z punktu widzenia uznawanych standardów zachowania w działalności publicznej realizowanej przez radcę prawnego oraz nienaganną postawę w życiu prywatnym. Każde niewłaściwe zachowania, które mogą podważać zaufanie społeczeństwa do zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego, lub które mogłoby zdyskredytować radcę prawnego w opinii publicznej – podlegają napiętnowaniu a radca prawny, dopuszczający się uchybieniu godności zawodu, ponosi z tego tytułu odpowiedzialność dyscyplinarną. Sfera życia radcy prawnego, która co prawda nie dotyczy bezpośrednio i nie ma związku ze świadczeniem przez niego czynności zawodowych jako radcy prawnego ale jest postrzegana przez opinie publiczną jednoznacznie negatywnie a takim zachowaniem jest z pewnością popełnienie przez radcę prawnego przestępstwa pozostaje również w orbicie zainteresowań samorządu radcowskiego.

W odniesieniu do wykonywania prawniczych zawodów zaufania publicznego do istotnych wartości należy pełne respektowanie prawa. Od radcy prawnego należy oczekiwać, że będzie w sposób szczególnie staranny przestrzegał obowiązujących norm prawnych.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, w tym w szczególności wyrok Sądu Okręgowego w (…), V Wydział Karny z dnia (…)r. sygn. akt: (…)utrzymujący w mocy wyrok Sądu Rejonowego (…) – (…) w (…) z/s w (…) z dnia (…)r. sygn. akt: (…) wskazuje na wypełnienie przez radcę prawnego (…)znamion przestępstwa z art. 231 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Radca prawny (…)w/w wyrokiem został prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa określonego w art. art. 231 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk tj. jako funkcjonariusz publiczny – (…) poświadczył nieprawdę w dokumencie – akcie notarialnym, z którym wiąże się z zasady zaufanie w obrocie prawnym. Jak wskazał w uzasadnieniu sąd karny oskarżony obejmował swoją świadomością, że poświadcza nieprawdę, że poświadczenie to dotyczy okoliczności mających znaczenie prawne a jego działanie bez wątpienia stanowiło zamach na wiarygodność dokumentów wystawionych przez

osoby upoważnione na użytek publiczny, z którymi wiąże się z zasady zaufanie w obrocie prawnym. Radca prawny (…) wykonując zawód notariusza czyniąc użytek ze swoich uprawnień w sposób sprzeczny z prawem i zasadami wykonywania zawodu popełnił przestępstwo.

Sąd dyscyplinarny jest związany wyrokiem skazującym co do popełnienia przestępstwa (jego znamion) i nie musi, a nawet nie może w tym zakresie czynić własnych ustaleń i ocen, a obwiniony nie może w postępowaniu dyscyplinarnym kwestionować faktu popełnienia przestępstwa.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stoi na stanowisku, iż zatarcie skazania za czyn przestępny nie wyklucza odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie tym czynem godności zawodu radcy prawnego i jak wskazuje Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia z dnia 4 stycznia 2011 r. sygn. akt: SDI 32/10" *„Zatarcie skazania nie oznacza więc anulowania treści wyroku, tj. wyeliminowania go z mocą wsteczną z porządku prawnego jako w ogóle niewydanego i nie niweluje też całkowicie wszystkich skutków skazania".*

W związku z powyższym postępowanie radcy prawnego (…)ocenione zostało jako naganne i w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego adekwatną formą reakcji jest kara pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego przewidziana w przepisach art. 65 ust. 1 pkt 5 ustawy o radcach prawnych.

W interesie samorządu radców prawnych jest dążenie do tego by osoby wykonujące ten zawód były w odbiorze społecznym postrzegane jako cechujące się ponadprzeciętnymi walorami etycznymi i moralnymi. Jest to warunek niezbędny do pozyskania i utrwalania zaufania publicznego do całego zawodu.

Charakter czynu popełnionego przez radę prawnego (…), który polegał w swojej istocie na przekroczeniu uprawnień przez osobę która wykonywała prawniczy zawód zaufania publicznego - notariusza, skierowany przeciwko wiarygodności dokumentów pretenduje do wymierzenia kary najsurowszej przewidzianej w ustawie o radcach prawnych.

W stosunku do przedstawicieli wolnych zawodów, zwłaszcza zawierających element zaufania publicznego, obowiązują surowsze wymagania moralne niż w stosunku do zwykłych obywateli- bowiem osoby te wykonujące zawody prawnicze -stanowią swego rodzaju emanację państwa i prawa i umożliwienie radcy prawnemu, który został skazany prawomocnym wyrokiem za popełnienie w/w przestępstwa skierowanego przeciwko wartościom za które samorząd radcowski jest odpowiedzialny może kierować niechęć społeczną na całą grupę zawodową, podważać autorytet a przede wszystkim zaufanie konieczne do wykonywania zawodu radcy prawnego.

Ponadto orzeczona kara odpowiada interesowi samorządu radców prawnych, a jednocześnie stanowi realne zadośćuczynienie naruszonemu poczuciu zaufania do zawodu radcy prawnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^6 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych.

Stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony.

Na koszty postępowania dyscyplinarnego w łącznej wysokości 1312,50 zł (słownie: tysiąc trzysta dwanaście złotych pięćdziesiąt groszy) składają się: koszty ryczałtu członków składu orzekającego określone Uchwałą Nr 10 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 23 czerwca 2008 r, której tekst jednolity został ogłoszony Uchwałą Nr 38/IX/2014 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 02 czerwca 2014 r. zmienionej Uchwałą nr 224/X/2020 Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 7 stycznia 2020r. w łącznej wysokości 1100zł oraz koszty korespondencji doręczanej w sprawie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości i Krajowej Radzie Radców Prawnych w Warszawie w łącznej wysokości 212,50zł.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Sędziowie:

Artur Warych Joanna Kłos - Czerwińska Ewa Piórecka